

Toespraak van Dirk Naaijkens bij gelegenheid van 45 jaar Luciani

We houden het vuur brandend. Al 45 jaar. Dat doen en deden we in een veranderende wereld. Hier in Hilvarenbeek maar ook daarbuiten. Dat ging en gaat vaak vloeiend als de klanken van muziek en soms wat hobbelig.

We zijn inmiddels drie pastoors verder, maar ook vier pauzen (ik tel onze naamgever maar mee). We zijn een andere parochie geworden. We hebben inmiddels onze derde dirigent op de bok en straks start onze tweede pianist (hou dit even vast!). We hebben slagwerkers, (bas)-gitaristen, fluitisten en klarinetten zien komen en gaan.

Maar de basis is al die jaren gebleven. Luciani wil kerk zijn met en tussen de gelovigen. Luciani wil zingend vieren in vreugde en verdriet. Luciani wil bij de tijd blijven. En vooral: Luciani wil blijven zingen. We dromen al over ons 50-jarig bestaan, wie had dat een tijd terug gedacht!

Dit alles wil Luciani doen in de geest van de bisschoppen Bekkers en Bluysen, die in hun tijd de tijd vooruit waren. Een geest die hier, op deze plaats, werd aangewakkerd door onze inspiratoren Cees en Gust, maar ook goed samenwerkend met hun opvolgers Steven en Marc. We willen passend zijn bij de tijdsgeest van nu. Meebewegend met wat er gebeurt.

Ook willen we onszelf blijven uitdagen. Met muziek die bij ons en bij de tijd past. Op het niveau waartoe onze dirigenten Stephan, Marlies toen en Ramon nu uitdagen. Muzikaal begeleid door Jac, al 45 jaar lang, en geïnspireerd door onze liturgiegroep, waarbij Ans jarenlang onze steun en toeverlaat was.

We willen Vonk zijn en blijven van Zijn Vuur. Een Vuur dat brandt in mensen. Een Vuur dat wij hier samen met u allemaal brandend willen houden.

We houden het vuur brandend, al 45 jaar. Een enkeling hier was er toen, in 1978, al bij. Een van hen noem ik in het bijzonder. Dat is Jac. Jac beroert al 45 jaar lang de toetsen van de vleugel en begeleidt ons koor. Hoeveel repetities en vieringen zouden het zijn geweest? En Jac deed dat op zijn Jac's. Meestal exact aanvoelend, soms op zijn eigen wijze, en heel soms ging het mis en dan konden wij niets anders doen dan lachen. Jac heeft als geen ander het koor zien veranderen van een jongerenkoor tot het koor dat we nu zijn. Daarvoor zijn we Jac dan ook veel dank verschuldigd. Daar willen we zo meteen, als we met elkaar het glas heffen op 45 jaar Luciani, ook op proosten. U bent daarbij uiteraard van harte uitgenodigd.

We houden het vuur brandend, al 45 jaar. Ons repertoire veranderende en ging met de tijd mee. Maar sommige liederen van toen bleken blijvend tot op de dag van vandaag, zondag 1 oktober 2023.

En als er dan toch een lied is dat echt Luciani is en dat past bij dit moment waarop we uit dankbaarheid terugblikken en vol hoop en vertrouwen vooruitkijken, dan zeggen deze regels genoeg:

Wij bijeen, net als toen,
vragen God dat hij stormenderhand,
ook met ons weer wil doen,
wat hij deed in die stad van dat land...
Iedereen, vreemdeling, vriend, zijn een!